R 5935(3159)

எபேசுவில் நடந்த கலகம்

THE RIOT AT EPHESUS

ஆதார வசனங்கள் :– அப்போஸ்தலர் 19:2–40.

திறவுகோல்வசனம் :– ''உண்மையுள்ள விசுவாசிகளை கர்த்தர் பாதுகாக்கிறார்'' – சங்கீதம் 31:23

அப்போஸ்தலர் பவுல் எபேசுவில் ஏறக்குறைய மூன்று வருடங்கள் செலவழித்தபின்பு, எருசலேமுக்கு மீண்டும்செல்ல தீர்மானித்தார். ஆனால் அதற்கு முன்பாக, மக்கதோனியா, பிலிப்பு, பெரேயா, தெசலோனிக்கேயா மற்றும் கொரிந்து சபைகளை சந்திக்கவும் முடிவுசெய்திருந்தார். தம் இரண்டு உதவியாளர்களாகிய எராஸ்துஸ் மற்றும் தீமோத்தேயுவை முன்கூட்டியே அங்கு செல்லும்படி பவுல் அனுப்பினார்(2தீமோ4:20; 1கொரிந்4:17–19). கொரிந்து சபையை சந்திக்க இந்த சந்திப்பையே, தம் நிரூபத்தில் அவர்களுக்கு குறிப்பிட்டிருந்தார் (1 கொரிந் 16:1–4). அவர்களிடமிருந்து நன்கொடைகளை வாங்கி, எருசலேமிலுள்ள ஏழ்மை நிலையிலுள்ளோர்க்கு கொடுக்கவும் அவர் திட்டமிட்டிருந்தார். இதை ஒரு இலவச கொடையாக கருதாமல், கர்த்தரை நேசிப்பதற்கான சாட்சியமாக இருக்கும் என்பதே அவர்களிடத்திலான பவுலின் தேடுதலாக இருந்தது. எருசலேமிலுள்ள சகோதரர்களுக்கு உதவவேண்டும் என்ற விருப்பமுடையோராக அவர்கள் இருக்கவேண்டும். அவர்கள் மிகவும் ஏழ்மை நிலையில் இருந்ததால், சத்தியத்திற்கு உண்மையாய் நடக்க பெரும் அனுகூலமற்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருந்தது. ரோம் நகரையும் இணைத்த தம் பிந்தைய பிரயாணத்தினைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் திட்டமிடும்போது, ரோமுக்கு சிறைகைதியாக அனுப்பப்படலாம் என்ற சிறு ஐயப்பாடு எழுந்தது.

இச்சமயத்திலேயே, இந்தப்பாடத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிற கலகம் நேரிட்டது. இதனால் அப்போஸ்தலர் எபேசுவைவிட்டு புறப்பட ஏற்கனவே தீர்மானித்திராதிருந்தாலும், தற்போது தீர்மானிக்கவேண்டிய கட்டாயம் எழுந்திருந்தது. ஒவ்வொரு இடத்திலிருந்தும் அவரை வெளியே செல்லும்படி, கர்த்தர் உபத்திரவங்களை அனுமதித்தார். இவ்வாறு அவரது ஊழியம் ஒவ்வொரு நிலையிலும் முடிவுக்குவர, குறித்த நேரம் வந்துவிட்டதோ என்று சுட்டிக்காட்டுவதாக தோன்றியது. அந்த வழியில் எந்த சிறு தூண்டப்படுதலும் எழவில்லை என்று பதிவுகள் கூறுகின்றன. கர்த்தரின் பிள்ளைகளது வழிகள் மற்றவர்களுடைய வழிகளிலிருந்து துல்லியமாக வித்தியாசப்படுகின்றன என்பது அவர்களது வருங்கால நம்பிக்கைகளைக்குறித்து மட்டுமல்ல, அவர்களது தற்கால வாழ்க்கை வழிமுறைகளிலும் சாட்சியமாகிறது. கிறிஸ்துவின் புது சிந்தையைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு அனைத்தும் புதிதாயின. இவர்களது ''வழி'', அவிசுவாசிகளுக்கு குறுகலானதாயும், தொல்லையை வருவிக்கிறதாயும் தோன்றினபோதிலும், கிறிஸ்துவின் புதிய சிந்தையைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு அனைத்தும் புதிதாயின. இவர்களுக்கு இவ்வழி சமாதானத்தின் வழியாயும், மகிழ்ச்சியின் வழியாயும், ஆசீர்வாதத்தின் வழியாயும், தேவனோடு இசைவாக இருக்கவும், மேலும் கடைசிமுடிவாக நித்தியஜீவனை அடையும் வழியாயும் இருக்கிறது. கர்த்தரது வசனத்தின் போதனைகளை விசுவாசித்து, அவரிடத்தில் நெருக்கமாக நடக்கின் உண்மையுள்ளவர்களுக்கு இந்நாள்வரைக்கும் இந்தவழி ஒன்றாகவே இருக்கிறது, அதில் மாறுதல் ஏதுமில்லை. அநேகருக்கு கடினமாயிருப்பது என்னவெனில், வழியிலிருந்து அவர்கள் விலகிச்சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதே. பெயர்சபையின் வழிகளோ, உலகத்தின் நம்பிக்கைகள், குறிக்கோள்கள், முயற்சிகள் ஆகிய உலக வழிகளுக்கு ஒத்த வழிகளாயுள்ளது.

எபேசுவில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அல்லது தொழிற்சங்கங்கள் இருந்தன. இந்த கலகத்துக்கு தலைமையேற்றிருந்த தட்டர்களுடைய தொழிற்சங்கத்தைச் சார்ந்த தெமேத்திரியு, ஒருவேளை அதன் தலைவனாகவோ அல்லது பிரதானியாகவோ இருக்கக்கூடும். எபேசுவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு கல், தற்போது பிரிட்டனின் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. அதில் தெமேத்திரியுவைக் குறித்த நிச்சயமான குறிப்புக்கள் எழுத்துக்களாக பொறித்துவைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பாடத்தில் நடைபெற்ற சம்பவம் கிபி 50இலிருந்து 60க்குள் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்று கூறப்படுகிறது. தெமேத்திரியுவின் பெயர் 3யோவான் 12ம் வசனத்தில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. அங்கு, நற்கீர்த்தியை உடைய கிறிஸ்தவனாக இவரை அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார். இந்த கலகத்தை முன்னின்று நடத்தின அந்த நபரையே யோவான் குறிப்பிடுவதற்கு அதிக சாத்தியக்கூறுகள் உண்டு. அப்போது தியானாளுக்கு(Diana) ஆதரவாயிருந்து, கிறிஸ்தவத்தை எதிர்த்த தெமேத்திரியு, பின்னர் ஒரு செயலாக்கம் நிறைந்த கிறிஸ்தவனாகியிருக்கலாம். பவுலும்கூட சபையை துன்புறுத்தும் வைராக்கியத்தோடிருந்தவர், பின்னர் சபையின் வைராக்கியமுள்ள ஊழியக்காரரானார். அப்.யோவான் மற்றும் இயேசுவின் தாய் மரியாளோடு எபேசுவுக்கு வந்து, அங்கேயே தங்களது இல்லமாக்கியிருந்தநிலையில், இந்த தெமேத்திரியு அவர்களோடு தங்கியிருந்து, பலப்பட்டிருக்க சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன.

தெமேத்திரியு தன் கைத்திறன் வேலையை செய்கிறவர்களோடு இணைந்திருந்தாலும், ஒன்றிணைந்த கைத்திறன்வேலையை செய்பவர்களும் ஒப்பந்தத்தின் மூலம் சேர்ந்திருந்தனர். புண்ணியஸ்தலங்கள் அல்லது தியானாளின் சிறு ஆலயங்கள், வெள்ளியால் உருவாக்கப்பட்டவைகளும், மற்ற விலை மதிப்பற்ற உலோகங்களாலும், சலவைக் கற்களாலும் உருவாக்கப்பட்டவைகளாயும், விலைகுறைந்த அழகு மட்பாண்டங்களையும் இவர்கள் கைத்திறன் வேலையாக செய்தனர். நினைவுச்சின்னங்கள் வைக்கும் இந்த பேழை பல்வேறு அளவுகளில் பெரும் எண்ணிக்கையில் தயாரிக்கப்பட்டன. இது எபேசுவிலுள்ள ஜனங்களுக்கு மட்டுமல்ல, தியானாளை வழிபடும் வெளிபட்டணத்தாருக்கும்

ஏற்றுமதி செய்தனர். தெமேத்திரியு வெளிப்படுத்தியதுபோல இவர்களது வியாபாரம் நல்ல ஆதாயமளித்தது. சுயநலத்தின்பொருட்டு உண்டான உணர்ச்சிகளின் அடிப்படையில் வேலையாட்கள் இந்த வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்களது உணர்வுகளின் பின்னணியில், அதாவது, இந்த பவுல் தியானாள் வழிபாட்டிலிருந்த ஜனங்களை வழிவிலக்குவதாக தெமேத்திரியு தன் பலமான வாதத்தை முன்வைத்தார். எபேசுவில் மட்டுமல்ல, சுற்றிலுமுள்ள பட்டணங்கள் மற்றும் மற்ற மாகாணங்களிலும் இவ்வாறு ஜனங்களை தியானாள் வணக்கத்திலிருந்து விலக்குவதாக பவுலின்மேல் குற்றஞ்சாட்டினார். தியானாள்மீதும் அவளது ஆலயத்தின்மீதும் ஜனங்கள் வைத்திருக்கும் மதிப்பை இழந்துபோவார்களானால், அவர்கள் இனி ஒருபோதும் தியானாளின் சிறு நினைவுச்சின்னங்களைக்கூட விலைக்கு வாங்க மாட்டார்கள். வாங்குதல் வீழ்ச்சியடையுமானால், இந்த சிலைகளை செய்யும் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள அனைவருக்கும் இழப்பு ஏற்படும் என்பது அவனது வாதமாயிருந்தது.

தெமேத்திரியுவின் தர்க்கமானது, நினைவுச்சின்னங்கள் செய்யும் கைத்திறனாளிகளின் சுயநலமுள்ள உணர்ச்சிகளை தூண்டிவிட்டதால், அவர்கள் மிகுந்த சீற்றங்கொண்டனர். விவாதம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, தியானாள் மீது அவமரியாதையை அவர்கள் உணர்வதுபோல் தோன்றியது. என்றாலும், அவர்களது சொந்த வியாபார நோக்கமே அழிவுக்குள் நடத்தியது. அவர்கள் வெறித்தனமாக; “எபேசுவிலுள்ள தியானாளே பெரியவள்” என்று கூச்சலிடத் துவங்கினர். ஒவ்வொருமுறை கூச்சலிடும்போதும், சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அதிகதிகமாக தங்களையும் மற்றவர்களையும் கோபமூட்டினர். ஒரு பெரும் கூட்டம் சேரும்வரை இவ்வாறு நடந்தது. பின்பு இக்கூட்டம் ஒரு பொது மைதான அரங்கம் அல்லது விளையாட்டுகள் நடக்கும் அரங்கு நோக்கி நகர்ந்தது. சுமார் 25000 முதல் 50000 நபர்கள்வரை இக்கூட்டத்தில் இருக்கலாம் என பலதரப்பட்ட மதிப்பீடுகள் கூறுகின்றன. அவ்வாறு அவர்கள் செல்லும்போது, பவுலின் உடன்வேலையாட்கள் இருவரைப் பிடித்து, அவர்களுக்கு எதிராக குற்றம் சுமத்தும் நோக்கத்தில், தங்களோடு கூட்டிச் சென்றாலும், சட்டப்படி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளாமல் அதிரடியாகவே அவர்களை நடத்தினர். பவுல் முழு உத்வேகத்துடன், தன் உடன் ஊழியர்கள் மட்டும் தனியே இந்த கடினமான சூழ்நிலையையும், பாரத்தையும் தாங்க அனுமதிக்க மனதில்லாதிருந்தார். அவர்களிடத்திற்குச் செல்லவும், திரளான கூட்டத்தாரின் கவனத்தை ஈர்க்க முயற்சிசெய்து, அவர்களோடு புத்தியறிவோடு தர்க்கம் செய்தார். ஆனால் அந்த பட்டணத்தை

வழிநடத்திச்செல்வோர் பவுலின் நண்பர்களாக இருந்தபடியால், சமாதான நலன்களை முன்னிட்டு, இவ்வாறு செய்யவேண்டாம் என்று பவுலை எச்சரித்தார்கள்.

பெருங்கூச்சலும் கொந்தளிப்பும் தீவிரமடைந்தன. கூட்டத்திலிருந்த பெரும்பான்மையோர், ஏன் அங்கே கூடியிருக்கின்றனர் என்று அறியாமலும், நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ளாமலும் கூச்சலிடுவாரோடு சேர்ந்துகொண்டு, “எபேசுவிலுள்ள தியானாளே பெரியவள்” என்று சத்தமிட்டனர். தங்களுடைய மதத்திற்கு ஏதோஒருவகையில் அவமானமோ அல்லது எதிர்ப்போ நிகழ்ந்திருக்கிறது என்ற அவர்கள் யூகித்தறிந்தனர். இதனிமித்தமாக, கூட்டத்திற்குள்ளிருந்த அலெக்சாந்தர் ஜனங்களை அமைதிப்படுத்தவும், ஜனங்களுக்கு உத்தரவு சொல்லவும் முயற்சித்தபோது, அவன் ஒரு யூதன் என்று ஜனங்கள் புரிந்துகொண்டாலும், ஒரு கிறிஸ்தவன் என்று அறியாதிருந்தனர். ஆயினும் யூதர்கள் எல்லோரும் தங்களது தெய்வத்துக்கும் அவளது வணக்கத்துக்கும் எதிராயிருக்கிறார்கள் என்று புரிந்துகொண்டு, கூக்குரலிட்டபடியால், அவனால் பேசமுடியாமற்போயிற்று. அவர்கள் எல்லோரும் ஏகமாய் இரண்டுமணி நேரமாய் காரணமின்றி சத்தமிட்டதிலிருந்து, அவர்களுடைய உணர்வற்ற தன்மை தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. தெய்வீக குணாதிசயம் மற்றும் தெய்வீக திட்டத்தின் முறையான கருத்துக்களை ஜனங்கள் அடைந்து, எந்தளவு கர்த்தருடைய ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்களோ, அதேஅளவுக்கு, தெளிந்த புத்தியும் பலமுள்ள ஆவியையும் அடைவார்கள் என்பது கவனிக்கத் தகுதியானது. இதன் விளைவாக, ஓரளவே கிருபையிலும் அறிவிலும் வளர்ச்சியடைந்த சில கிறிஸ்தவர்கள், அர்த்தமற்ற காரியங்களுக்கு கூச்சல்போடுவதும், அல்லது பேசுவதும் போதுமானது என்று இருந்துவிடுகிறார்கள். அதேசமயம், கிருபையிலும் அறிவிலும் வளர்பவர்கள், தெளிந்த புத்தியும் பலமுமுள்ள ஆவியில் பங்கடைகிறார்கள். அதன் தொடர்ச்சியாக, அர்ப்பணிக்கப்பட்ட தங்களது நேரங்களை அல்லது உணர்வில்லாமலும் காரணமின்றியும் ஆற்றலை வீணடிக்கும்செயல்களை மனதார செய்யமாட்டார்கள். மற்றுமொரு வார்த்தையில் கூறுவோமானால், இவ்வுலகின் ஞானத்தைத் தள்ளிவிட்டு, பரத்திலிருந்து வருகிற ஞானத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன் முடிவாக, மிகவும் பகுத்தறிவோடு செயல்படுவார்கள்.

அப்போஸ்தலர் மற்றும் அவரது உடன்ஊழியர்கள்மேல் சாட்டப்பட்ட, தியானாள் கடவுள்மீது தூஷணஞ்சொன்னார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்களின்படி, அவர்கள் குற்றவாளிகளல்ல. இங்கு நமக்கு நல்ல ஒரு முக்கியமானதும் மதிப்புமிக்கதுமான ஒரு பாடம் கிடைக்கிறது. பரிசுத்தபவுல் மற்றுமொரு இடத்தில் கூறினார்; “ஆதலால் உங்களில் ஒருவனும் அந்நிய காரியங்களில் தலையிட்டுக் கொண்டவனாயாவது பாடுபடுகிறவனாயிருக்கக்கூடாது“ தியானாள் தேவதைமீது இரக்கமற்ற வார்த்தைபேசுவதுகூட அப்போஸ்தலருக்கு அவசியமில்லாத ஒன்று. நற்காரியங்களின் மாபெரும்

மகிழ்ச்சியைப் பிரசங்கிப்பதே அவருக்கு நியமிக்கப்பட்ட பணி, மாறாக, போலி கடவுள்களோடு தர்க்கம்செய்வதோ, அல்லது அவர்களது வணக்கத்துக்கெதிராக சண்டையிடுவதோ அல்ல. ஆகவே சரியானவைகளை செய்ததற்காகவே துன்பங்கள் நேரிட்டன. இங்கு நமக்கு ஒருபாடம் இருக்கிறது. பாபிலோனிலுள்ள நம் நண்பர்களிடத்தில் கருணையற்ற ஒரு வார்த்தை பேசவோ அல்லது செயல்செய்வதோ அவசியமானதல்ல. அவர்களது அமைப்புக்கள் அல்லது போதனைகளுக்கு எதிராக கண்டனசொற்பொழிவு நிகழ்த்துவதோ அவசியமானதல்ல. சுவிசேஷசெய்தியை பற்றிய விவரங்களை பெறுவதற்கு நாம் ஏராளமான காரியங்களை செய்யவேண்டியுள்ளது.

இவ்வாறு கூச்சலிட்டுவந்த சமயம், அந்நகர ஆணையாளர்(பொதுமொழிபெயர்ப்பு) அங்கு வந்து ஜனங்களை அமைதிப்படுத்தி, நான்கு வாதங்களை முன்வைத்து உரையாடினார். முதலாவது, அவர்களது நாட்டுப்பற்றின்படியான உணர்வுகளைக்காட்டி, வேண்டுகோள் விடுத்தார். அதில், அவர்கள் ஒரு மாபெரும் பட்டணத்தின் பிரஜைகள் என்றும், தியானாளுக்கான ஆலயகாப்பாளராக எபேசு நகரம், அருகாமையிலும் தூரத்திலுமுள்ள ஜனங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், இவ்வாறு இவையனைத்தும் நிஜம் என்று நிலைநாட்டப்பட்டிருக்கிறபடியால், கண்மூடித்தனமாக அவர்கள் செயல்படக்கூடாது என்றும், அவ்வாறு துரிதமாக செயல்படக்கூடிய அவசியம் ஏற்படவில்லை என்றும் பேசினார். தியானாளுக்கும் எபேசுவுக்கும் எது நடந்தாலும் தற்போது உடனடியான அபாயம் ஏதும் நிச்சயமாக இல்லை. தியானாளின் அந்த ஆலயம் மெய்யாகவே அற்புதமான வடிவமைப்பைக் கொண்டது. இதனைக்குறித்து வரலாறு கூறுகிறது; எபேசுவின் மகிமையின் கிரீடம் மாபெரும் ஆலயமாயிருக்கிற ஆர்மமிஸ் அல்லது தியானாளின் ஆலயம் ஆகும். உலகின் 7 அதிசயங்களில் இதுவும் ஒன்று. இது துறைமுகத்தின் தலையாக இருக்கின்ற பகுதியில் சுடரொளிவீசி அழகாகப் பிரகாசிக்கிறது. தியானாளின் ஆலயத்தைக் காட்டிலும் சூரியன் தன் வழிமுறையில் அதிக மகத்துவத்தைக் காணவில்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. தூய்மையான சலவைக்கற்களால் உண்டாக்கப்பட்ட இதன் நீளம் 425அடியும், அகலம்220 அடியுமாகும். இதன் தூண்கள் பாரியன் சலவைக்கற்களால் 60அடி உயரத்திற்கு கட்டப்பட்டும், இதில் 36 தூண்களில் அற்புதமாக செதுக்கப்பட்ட சிற்பவேலையும் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் முன்அறையில் சிலைகளும், ஓவியங்களும் அலங்கார அழகூட்டுகின்றன.

நகர ஆணையாளரின் இரண்டாவது வாதம் அவர்கள் வன்முறையினால் தங்களுடனே பிடித்து வைத்திருக்கின்ற இரண்டு நபர்கள் பற்றியது. அந்த இருவருக்கெதிராக அவர்கள் சீற்றங்கொண்டதாக தோன்றுகிறது. ஆனால் அந்த இருவரும் தீய மனிதரல்ல, தியானாளின் ஆலயத்தை கொள்ளையடிக்க முயற்சிக்கவில்லை, அல்லது அவர்களது கடவுளைக்குறித்து அவதூறு பேசியிருக்கவில்லை. பட்டணத்தின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மனிதர்கள் அப்போஸ்தலரால் பிரசங்கிக்கப்பட்ட சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதே நிதர்சனமான உண்மை. ஆனால் அதன்மீது இங்கு இவர்கள் சாதகமான தாக்கங்களை பெற்றுக்கொண்டு, அவர்களது போதனைகள் தீய பிரஜைகளை வளர்க்கவில்லை என்றும், அதற்கு மாறாக, அவர்கள் மிகவும் கனம் வாய்ந்தோராயும், சமாதானம் உள்ளோராயும் பட்டணத்தின் சட்டங்களை மதிக்கிறவர்களாயும் இருப்பதை புரிந்துகொண்டார்கள். அவரது வார்த்தைகள் நமக்கு வேறொரு கருத்தையும் அளிக்கிறது; அதாவது அப்போஸ்தலர், தன் பிரசங்கத்தில், விசேஷமாக, புறஜாதியாரின் வணக்கமாகிய விக்கிரகஆராதனையைக் குறித்து தாக்கி பேசவில்லை. ஆனால் மற்ற எல்லாக் கடவுள்களும் கடவுள்களல்ல என்று மறுத்துப்பேசினார். ஒன்றான மெய்தேவனையும், அவரது இரக்கத்தின் செய்தியையும், மேன்மையான வழியாகிய சுவிசேஷத்தையும் குறித்தே அவர் பிரசங்கித்தார். இன்றையநாளில் ஜீவிக்கும் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கு இங்கு ஒரு பாடம் உண்டு. "நீங்கள் போய் சுவிசேஷத்தை பிரசங்கியுங்கள்" மற்றவர்களோ அவர்களுக்குப் பிரியமானால் பெயர்கிறிஸ்துவ அமைப்புக்களின் உள்ளும் புறம்பும்இருக்கும் பல்வேறு தீய செயல்களை தாக்கட்டும், சிலைகளை உடைக்கட்டும். சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதற்கு இந்த தற்கால யுகம் தொடரும்வரை நாம் போதிய அளவு செய்வதற்கு வாய்ப்பு பெற்றிருப்போம்.

நகர ஆணையாளரின் மூன்றாவது வாதம் என்னவெனில், இது தெமேத்திரியு மற்றும்அவனுடைய உடன் கைத்திறன் வேலையாட்களின் சண்டைச்சச்சரவு பற்றியதாகும். பொதுவாக ஜனங்கள் இந்த சண்டையில் ஈடுபடவில்லை. அநீதி ஊடுருவும் பட்சத்தில் அதை முறையாக எதிர்கொண்டு குறைதீர்க்கும் வழிவகைகளாக – சட்ட நீதிமன்றங்கள், வழக்கறிஞர்கள் இருக்கின்றனர்.

நான்காவது வாதமாக, தெமேத்திரியு வகுப்பாருக்கும், கிறிஸ்தவத்தை பரவச்செய்கிறவர்களுக்குமிடையேயான தர்க்கமல்ல என்போமானால், ஜனக்கூட்டத்தார் வேறு ஏதோ காரியத்தின் அடிப்படையிலேயே அவர்கள்மேல் குற்றஞ்சாட்ட முயல்கிறார்களெனில், வழக்கமாக நிகழ்கின்ற குற்றங்களை விசாரிக்கும் இடத்திற்கு, முறையான நேரத்துக்கு, அவர்கள் அவற்றை சட்டவிதிக்குட்பட்டு கொண்டுவரவேண்டும். நகர ஆணையாளர், இந்த இறுதிவாதத்தினைத் தொடர்ந்து முன்வைக்கும்போது, இக்கூட்டம் ஒரு கலகத்துக்கு சற்றும் குறைவானதல்ல, இதைக்குறித்து ரோம அதிகாரிகளிடம் அறிக்கை அளிக்கப்படுமானால், எவ்வித காரணமுமின்றி இப்படிப்பட்ட கிளர்ச்சி நடந்திருப்பதையும், தனக்கு காயம் ஏற்பட்டதையும் அதில் தெரிவித்தாரானால், பட்டணத்தின் நற்பெயருக்கு ஊறுவிளைவிக்கும் என்று சுட்டிக்காட்டினார். "அமைதியான பட்டணம்" என்று நீண்ட காலமாக சொல்லி மகிழ்ந்துகொண்டிருந்த சிலாக்கியத்தை இப்பட்டணம்

இழந்துபோகக்கூடிய அபாயம் இப்பொழுது நேரிட்டிருக்கிறது என்பதே அவரது அறிவிப்பாயிருந்தது. அந்நேரத்தில் அங்கிருந்த அவிசுவாசிகளிடையேகூட அவரது பேச்சு பகுத்தறிவைத் தூண்டி, தெளிந்த நிதானிப்பை அடையும்படி செய்தது.

இன்றையநாளிலும்கூட, தெமேத்திரியு மற்றும் அவனது உடன் வேலையாட்களது குணாதிசயத்தை உடையோர் ஏராளமாய் இருக்கிறார்கள். தற்கால சத்தியத்தின் கொள்கைரீதியான எதிராளிகளாக, முழுநேர சுவிசேஷ ஊழியக்காரர்களே உள்ளனர். நாம் அறிந்துணர்ந்தவரைக்கும், தெமேத்திரியு மற்றும் அவனது கூட்டாளிகளுக்கு தூண்டுதலாக அமைந்ததுபோலவே, இவர்களது எதிர்ப்பும் சுயநலஆவியினாலே எழுச்சியூட்டப்படுகிறது. அவர்களுடைய கைத்திறன்தொழில் அபாயத்திலுள்ளது, அவர்களது வருமானமும் ஆபத்தில் சிக்கியிருக்கிறது, அவர்களுடைய மதிப்பும், ஜனங்களிடத்தில் அவர்களது போதனைகளும் இடர்ப்பாட்டுக்கு உட்பட்டிருந்தது. சத்தியத்துக்கெதிராக அவர்களது எதிர்ப்பு, இறுதியாக எபேசுவில் நடந்த கலகத்துக்கு ஒப்பாக இறுதியில் வழிநடத்திச்செல்லும் என்பதில் எவருக்கும் ஆச்சரியம் இருக்காது. அவ்வேளையில், தெமேத்திரியு தனது எதிர்ப்பின் உண்மையான இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தாமல் இருந்ததுபோல், தப்பறையின்மேலுள்ள மாபெரும் அமைப்பு, சத்தியத்தின் மீதுள்ள பகைமையை நேரடியாக வெளிப்படுத்தாதிருப்பதால், அவர்களது இரகசியத்தை நாம் அறியமுடியாதநிலை ஏற்படும். வேதாகமத்தில் பாபிலோன் என்று அறியப்பட்ட ‘‘அந்திகிறிஸ்து’’வால் பிரதானமாக கட்டப்பட்ட இந்த தப்பறைகளை, ‘‘வழிவழியாக வரும் சடங்கு சம்பிரதாயங்கள்மேல் நம்பிக்கை வைத்தோர்’’ என தவறுதலாக நாம் எண்ணக்கூடாது.